

Folkethingets Forhandlinger. (183.)

2909 23. Jan. 1889; 1. Beh. af Lovf. om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler m. m. 2910

ning da ogsaa et Næringsmiddel?) Det ærede Medlem kunde gjerne vente et Dieblif, jeg skal nok drage Parallellen. Jeg har nævnt kunstig Gjødning, Joderstoffer og Jøe som Ting, med Hensyn til hvilke Landbruget stiller den Fordring, at de fra Statens Side skulle undersøges gjennem en Stansanstalt. Men at, naar vi overfor disse Produkter, der ganske vist ikke, som det ærede Medlem maatte forudsætte, altid er Næringsmidler — Kunstgjødning er ganske vist ikke et Næringsmiddel for Mennesker, men det er dog et Næringsmiddel for Jorden, og Joderstoffer er dog et Næringsmiddel for vore Creaturer — kræver Statsassistance, hvormeget mere — vilde jeg have sagt, hvis det ærede Medlem havde givet sig Tid og ladet mig tale ud — skulde vi saa ikke sørge for, at de Levnetsmidler, der bruges her i Landet til Mennesker, blive undersøgte, og at man med Hensyn til dem saa godt som gjørligt fikker sig mod Førfalskning. Og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Landboerne, som med Styrke forde, at man skal beskytte dem mod Smudsforurening og Bedragerier ved Indkjøb af deres Produkter, ikke ogsaa skulde være villige til at sige: den Kjøbstadsborger, som skal bringe vore Produkter til Jøde for Mennesker, har den samme Ret til at faae disse undergivne Kontrol paa en fornøftig og rimelig Maade, saaledes at den ikke generer dem i Udøvelsen af deres Erhverv. Ingen fornøftig Landboer kan med Grund sætte sig ind, at Kjøbstæderne i deres Handelsforhold med Landboerne værges sig mod at faae forfalskede Produkter, ligesaavel som den sidste vil værges sig mod Førfalskning, naar han handler med Kjøbstadsborerne. Hvis Landboerne ikke saaledes vilde sige: Undersøg bare vær, men paa en rimelig Maade, kunde man jo ogsaa faae den Formodning, at der var „something rotten“ ved de Ting, som bragtes fra Landet ind til Kjøbstæderne, og at det absolut gjaldt om at faae Noget smuglet ind, som ikke var ganske frit for Tanter. Jeg tror ikke, at det i nogen høj Grad er Tilfældet, men derfor bør man heller ikke paadrage sig Mistanke om, at man vilde have den Slags Ting frem. Ogsaa fra dette Standpunkt maa man derfor billige Undersøgelsen. Jeg gaar altsaa ud fra, at man ikke kan værges sig ved at modtage en Lov om dette Emne, og

Spørgsmaalet bliver altsaa, hvorledes den skal affattes. Der er da for det Første det Spørgsmaal, som jeg har set reist i Lands-thinget, nemlig, hvad der skal forstås ved „Levnetsmidler“. Den ærede Justitsminister har sagt, at det ikke vilde være vanskeligt at forstå; han havde med Villie valgt det Udtryk og mente, at det adskilte sig fra saadanne Ting som Kosmetika. Det er maasse dog ikke fuldstændig udtømmende, naar man taler om Levnetsmidler. Det ærede Medlem for Beile Amts Ste Valgfreds (Bertelsen) har jo allerede omtalt Mel, og der kunde jo være mange flere Ting, der kunde give Anledning til Tvivl. Jeg har lagt Mærke til, at man i § 1 i det tidligere Lovforslag, baade som det var forelagt fra Regjeringen, og som det kom hertil fra Landsthinget, udtrykkelig har nævnt, hvilke Gjenstande det er, man vil have undersøgt; og jeg vil henstille, om det ikke kunde være rigtigt, at man her i § 1 nævnte, hvilke Ting det var, man særlig ønskede undersøgt og beskyttede. Naar man nu ikke vil gaa altsfor vidt, og foreløbig ikke anvende altsfor store Kapitaler, for man har faaet nogen Erfaring, saa var det ogsaa Ting, som jeg mener, man godt kunde udelade, hvor det ikke spiller nogen videre Rolle, om der foregaar nogen Undersøgelser eller ei, eller hvor man i det Mindste kunde sige, at det maa være de Privates Sag at lade det undersøge, hvis de ønske det undersøgt. Jeg skal endnu nævne en Ting, som blev omtalt i Landsthinget, nemlig Spørgsmaalet om Undersøgelse af Vin. Der mener jeg, at det vilde være en temmelig vanskelig og jeg tror ogsaa en temmelig unyttig Opgave for det Offentlige at beskæftige sig saa forfærdelig meget med Vin. For alle de hede Vines Vedkommende tror jeg, at det vilde være meget vanskeligt at kontrollere Sammenhængen og afgjøre, om Vinen er forfalsket eller ei. Der er jo dem, der betragte Spiritus overhovedet som Gift og som Noget, man skal bekæmpe; dette Spørgsmaal skal jeg nu ikke komme ind paa, men hvor meget af den Spiritus, der er i den hede Vin, der stammer fra Druens Gjæring, og hvor meget fra Jølanding af Spiritus, vil det vist baade for Kemikerne og for Teknikerne være umuligt at afgjøre, og jeg siger derfor, at selv om Jøll skulde blive noget fnydt med de hede Vines og konn